

Bisericii lui Hristos pe pământ și în cer (prin nașterea tuturor copiilor dăruți de Dumnezeu și educarea lor pentru a deveni buni creștini), în concluzie - umplerea Raiului”. (Sf. N. Velimirovici)

Părintele Arsenie Boca le spunea celor căsătoriti care i se plâneau de necazuri și îi cereau ajutorul: „*Câți copii aveți?*” și „*De ce nu faceți copii? Vedeți voi toți care vă feriți de copii, o să suferiți. Să știți că Dumnezeu vă dă greutăți în viață cu doi copii (sau cu unul) cât cu zece, dacă i-ați fi avut pe toți câți trebuia să-i aveți! Pentru că ați făcut avorturi sau v-ați ferit să mai aveți copii acum vă plătiți aceste păcate*”. „Limitarea numărului de copii este un semn de necredință în purtarea de grijă a lui Dumnezeu. El Se îngrijește de fiecare ființă pe care o trimite în lume”. (Pr. A. Boca, *Fost-a om trimis de Dumnezeu*, Ed. Agnes)

„Într-o noapte, Dumnezeu a îngăduit să văd o înfricoșătoare vedenie, căci mi-a arătat care este soarta copiilor omorâți prin avort [...] La ora 12, în timp ce rosteam rugăciunea lui Iisus, văd un ogor. În partea stângă era un teren plin de stânci și vâgăuni, care se mișcau mereu din pricina unui vuiet puternic alcătuit din mii de țipete sfâșietoare, care-ți rupeau inima. În timp ce sufeream din pricina acelor țipete am auzit o voce spunându-mi: «*Ogorul cu grâu, care încă nu a dat în spic, este cimitirul cu sufletele morților care vor învia. Iar în locul care se cutremură de țipetele sfâșietoare, se află sufletele copiilor care au fost omorâți prin avorturi*». Trebuie să se miște Guvernul, Biserica, etc., și lumea să fie informată despre consecințele pe care le va avea natalitatea scăzută. Preoții să explice lumii că legea care permite avorturile este împotriva poruncilor Lui Dumnezeu, medicii să vorbească despre pericolele prin care trece femeia care face avort (decese, hemoragii, îmbolnăviri, pierderi ulterioare de sarcină, sterilitate, depresii, coșmaruri)”. (Sf. P. Aghioritul)

Adevărata dragoste și bunurile ei

„De aș grăi în limbile oamenilor și ale Îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător.

Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește.

Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

Dragostea nu cade niciodată“.(1 Cor.13,1-8)

„Cu trei lucruri m-am împodobit [...] înaintea Domnului și înaintea oamenilor: unirea fraților, dragostea între prieteni și bărbatul cu femeia care se înțeleg bine unul cu altul”. (*Isus Sirah* 25, 2)

Unui bătrân credincios îi murise soția. L-a întrebat pe Părintele Arsenie Boca: „*După ce semn o va recunoaște în viața viitoare?*” și i-a spus Părintele: „*După dragoste*”.

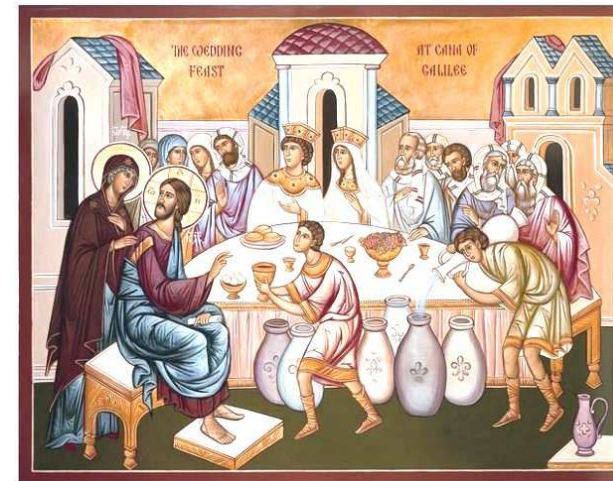
„Perechile care se căsătoresc trebuie să aibă **ACELAȘI duhovnic**, ca să se înțeleagă bine de la început și să nu aibă probleme mai târziu. Mulți care se potriveau și s-au căsătorit din dragoste, s-au despărțit după o vreme pentru că nu au fost ajutați de un duhovnic bun”. (Sf. P. Aghioritul)

Acest pliant a fost întocmit la biserica „*Sfântul Apostol Toma*”, din Iași (cartierul Alexandru cel Bun).

Parantezele au fost adăugate de autorii pliantului.

Dacă doriți pliantul în format electronic, vă rugăm să accesați: www.bisericanastereadomnului.ro sau să scrieți la: invataturi.ortodoxe@yahoo.com. Informații despre avort găsiți pe: www.culturavietii.ro ș.a..

Sfânta Taină a Cununii Învățăături ortodoxe

Domnul Iisus la nunta din Cana Galileii

„*Voi toți fiii celui Prea Înalt sunteți!* (Ps. 81, 67). Domnul Hristos a venit la nuntă (unde a făcut prima minune) să reamintească conștiinței oamenilor obârșia lor divină, **ridicând nunta la valoarea și harul de Taină a Bisericii**. Când însă oamenii nesocotesc această obârșie și degenerază nunta, „*nepăzind hotarele Legii* (nepăzind poruncile Lui Dumnezeu)” ei devin „*numai trup*” (Fac. 6, 3) și se fac „*fiii pieirii*” (Is. 1,4), „*fiii diavolului*” (In. 8, 44) care-l răstignesc (prin păcatele lor) pe Hristos. Așa „*pier dreptii de pe pământ și nimeni nu bagă de seamă*” (Is. 57, 1) simplu: Nu se mai nasc (datorită avorturilor și contracepției), în condițiile oferite de nuntă ca Sfântă Taină. „*Nuntașii*” (mirele, mireasa, părinții lor, nașii) deci, poartă răspundere pentru urmările (rele) peste care dau precum și pentru roadele bune pe care le puteau aduce și nu le-au adus”. (Pr. Arsenie Boca)

„Căsătoria este indisolubilă adică nu este îngăduită despărțirea [...] **Iisus a ridicat căsătoria la rangul de Sfântă Taină**”. (Pr. Arsenie Boca)

Despre îndatoririle celor căsătoriti, unul către celălalt

(Învățăturile Sfântului Apostol Pavel
care se citesc la Taina Sfintei Cununii)

„Mulțumind totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu (și) Tatăl.

Supuneți-vă unul altuia, întru frica lui Hristos.

Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui Mântuitor și este. Ci precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, întru totul.

Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt, și ca s-o înfățișeze Sine, Biserica slăvită, neavând pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără de prihană.

Așadar, bărbații sunt datori să-și iubească femeile ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia pe sine se iubește. Căci nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos Biserica, pentru că suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic, în Hristos și în Biserica.

Astfel și voi, fiecare să-și iubească femeia ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat“.

(*Sfânta Scriptură, Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel* capitolul 5, versetele 20 - 33)¹

¹„Sfântul Apostol Pavel ne învață că femeia trebuie să se teamă de bărbatul ei, adică să-l respecte, iar bărbatul să-și iubească femeia. În dragoste există respect și respectul se află în dragoste. Căci pe cel pe care îl iubesc, îl și respect. Și cel pe care îl respect, îl și iubesc. Adică nu este altceva una și altceva cealaltă, ci

„Cineva m-a întrebat: «*Ce unește mai mult pe bărbat cu femeia sa?*». «*Recunoștința*», îi răspund. Unul iubește pe celălalt pentru ceea ce îi dăruiește. Femeia îi dă bărbatului ei încrederea, devotamentul și ascultarea sa. Iar bărbatul îi dă femeii siguranța că o protejează. Femeia este doamna casei, dar și o mare servitoare, iar bărbatul este stăpânul casei, dar și hamalul ei. Soțul și soția trebuie să aibă dragoste curată între ei. Pentru a trăi în chip armonios, cei doi trebuie dintru început să pună ca temelie a vieții lor dragostea, dragostea cea scumpă, care se află în noblețea duhovnicească, în jertfirea de sine (pentru binele celuilalt), iar nu în dragostea cea mincinoasă, lumească și trupească”.

amândouă sunt același lucru.

Oamenii însă se îndepărtează de această armonie a Lui Dumnezeu, neînțelegând ceea ce ne învață Sfântul Apostol Pavel. Și astfel bărbatul, interpretând greșit cele pe care le spune Sfântul Pavel, îi spune femeii sale: «*Trebuie să te temi de mine!*». Dar dacă s-ar fi temut de tine, nu te-ar fi luat în căsătorie. Sunt și unele femei care spun: «*De ce să se teamă femeia de bărbat? Ce fel de religie este aceasta? Nu există egalitatea?*». Dar, vezi ce spune *Sfânta Scriptură? Începutul înțelepciunii este frica de Domnul (Pilde 1, 7)*. Frica de Dumnezeu înseamnă respectul față de Dumnezeu, evlavia, sfiala duhovnicească. Frica aceasta te face să simți teamă (teamă sfântă nu obișnuită, în care nu este nimic bolnăvicios). Ea este ceva sfânt. Dacă bărbatul nu-și iubește femeia, iar femeia nu-l respectă pe bărbat, atunci se creează scene neplăcute în familie”.

(Paisie Aghioritul, *Viața de familie*, Edit. *Evangelismos*)

° „...este vorba de teama sfântă nu de teama firească [...] dar textul nu e înțeles și pus în practică de către credincioși în interiorul asemănării Iisus Hristos - Biserica, adică iubire - supunere. Celui ce iubește îi răspundem nu numai cu iubire, dar și cu o teamă respectuoasă, ca Unuia care o inspiră și o merită“.

(Î.P.S. Bartolomeu Anania)

° „Ajutați-i pe soți, răbdând toate de la ei, dar împotrindu-vă păcatului”.

Despre nașterea de copii și avort

„Dumnezeu iubește și poartă de grijă mai mult de perechile care au mulți copii. Într-o familie mare se pricinuesc copiilor mai multe prilejuri ca ei să se dezvolte normal, atâta timp cât părinții le dau o educație bună”.

(Sfântul Paisie Aghioritul)

„Crima avortului este mai mare decât crima simplă, pentru că se face împotriva unui copil fără apărare. Sângele lor strigă la cer «*Răzbunare*»”;

„Căsătoria este pentru mântuire și nașterea de prunci, nu pentru plăceri trupești”.

(Pr. A. Boca)

„Voi, ca tineri începători ai vieții de familie, sunteți poate ispitiți de ideea că tineri fiind, de ce să începem cu copii din primul an; să ne mai trăim puțin viața și avem vreme și de copii. Cu acest gând, dacă-l primiți și-l luați de bun, vă deschideți calea către păcat și către tot felul de necazuri care vin [...] Ca să n-o luați rău, de la început (înainte de căsătorie) să vă precizați poziția sufletească față de roadele binecuvântate de Biserica ale cununii: **copiii**. Ei sunt roadele dragostei; evitarea lor nu e dragoste, ci crimă. Căutarea plăcerii numai cu evitarea rostului firesc al instinctului, e viciu și păcat și se pedepsesc de Legea (Lui Dumnezeu) care vede toate [...] Deci, cine fuge de copii, fuge de responsabilitate. Așadar, în însăși constituția endocrină a femeii e pusă obligativitatea nașterii de mai mulți copii. E chiar condiția de mântuire a femeii după cum i-a descoperit Dumnezeu Sfântului Apostol Pavel²”.

(Pr. Arsenie Boca, *Omul, zidire de mare preț*)

„Nașterea de copii în vremea de dinainte de creștinism avea ca scop «*umplerea pământului*», pe când căsătoria creștină are ca scop umplerea

²„Femeia se va mântui prin naștere de prunci, dacă va stăruia, cu înțelepciune (așa numeau cei vechi înfrânarea), în credință, în iubire și în sfințenie”.

(*Epistola I către Timotei a Sfântului Apostol Pavel 2, 14-15*)